

ເອກະສານລາຍງານ**ກ່ຽວກັບ****ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ COVID-19 ຕໍ່ຂະແໜງການບໍລິການໃນລາວ**

ຂະແໜງການບໍລິການແມ່ນຂະແໜງທີ່ໄດ້ວາງຈ້າງສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນລາວຫຼາຍສິບພັນຄົນ. ຂະແໜງການດັ່ງກ່າວແມ່ນຖືວ່າເປັນໜຶ່ງໃນຕົວຂັບເຄື່ອນສຳຄັນຂອງການພັດທະນາປະເທດຊາດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ວິກິດທາງດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ເສດຖະກິດທີ່ເກີດຈາກການລະບາດຂອງພະຍາດ COVID-19 ໄດ້ເຮັດໃຫ້ອຸດສາຫະກຳຊຸດໂຊມລົງໃນເວລາພຽງບໍ່ເທົ່າໃດອາທິດ. ໃນທົ່ວປະເທດ, ບັນດາບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ໂຮງແຮມປະເຊີນກັບການຖືກຍົກເລີກການຈອງ, ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດໄດ້ພຽງແຕ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມຂອບເຂດສາມາດບໍລິສັດພວກເຂົາ. ພະນັກງານຫຼາຍຄົນໃນຂະແໜງດັ່ງກ່າວໄດ້ສູນເສຍວຽກເຮັດງານທຳ, ຫຼື ຖືກປັບປ່ຽນໃຫ້ຢູ່ໃນສະຖານະພາບການຈ້າງງານແບບບໍ່ເຕັມເວລາ. ຜູ້ປະກອບການຈຳນວນຫຼາຍຈຳເປັນໄດ້ປົດທຸລະກິດຂອງພວກເຂົາລົງເປັນເວລາຫຼາຍເດືອນເປັນຢ່າງຕໍ່າ.

ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ເອີຣົບ ປະຈຳລາວ ("ECCIL") ມີສະມາຊິກຈຳນວນຫຼາຍທີ່ນອນຢູ່ໃນໃນຂະແໜງການບໍລິການ, ເຊິ່ງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຕັ້ງຢູ່ແຂວງຫຼວງພະບາງ. ປະສົບການເຫຼົ່ານີ້ຂອງພວກເຂົາແມ່ນເກີດຂຶ້ນເຊັ່ນດຽວກັບບັນດາຜູ້ປະກອບການດ້ານການບໍລິການໃນທົ່ວປະເທດ.

ECCIL ຍິນດີຮັບເອົາ ແຜນການ 13 ຈຸດຂອງລັດຖະບານລາວ ເພື່ອແກ້ໄຂຜົນກະທົບຂອງການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ COVID-19 ໃນປະເທດ ແລະ ຕັ້ງໜ້າລໍຖ້າທີ່ຈະໄດ້ຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບມັນຫຼາຍຂຶ້ນ. ນອກນັ້ນ, ECCIL ຍັງຍິນດີຮັບເອົາທິດຊີ້ນຳຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ລົງວັນທີ 31 ມີນາ) ແກ່ບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງ COVID-19 ຕໍ່ຂະແໜງທຸລະກິດ. ນອກເໜືອໄປຈາກບັນດາມາດຕະການດັ່ງກ່າວ, ລັດຖະບານລາວອາດຈະຕ້ອງການພິຈາລະນາມາດຕະການເພີ່ມເຕີມຕ່າງໆດັ່ງທີ່ໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ຂ້າງລຸ່ມນີ້.

ມາດຕະການທີ່ຈະຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງການແຜ່ລະບາດ

ການທີ່ຖືກກະທົບໃນແນວໜ້າຂອງການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ COVID-19 ຂະແໜງການບໍລິການແມ່ນມີຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ສຳຄັນໃນເວລານີ້. ECCIL ແນະນຳໃຫ້ລັດຖະບານລາວ:

ສະເໜີເລື່ອນເວລາການເກັບພາສີອາກອນໃຫ້ແກ່ອຸດສາຫະກຳການບໍລິການ: ຜູ້ປະກອບການໃນຂະແໜງການບໍລິການຕ້ອງຈ່າຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ, ອາກອນເງິນເດືອນ ແລະ ອາກອນກຳໄລ. ໃນຂະນະທີ່ອາກອນກຳໄລອາດຈະມີໜ້ອຍໃນປີນີ້, ການຈ່າຍເງິນເດືອນ, ປະກັນສັງຄົມ, ແລະ VAT ຍັງມີທ່າທິດເພີ່ມຂຶ້ນ, ບໍ່ວ່າຜູ້ປະກອບການຈະສາມາດສ້າງຜົນກຳໄລໄດ້ ຫຼື ບໍ່. ການຫຼຸດຜ່ອນອາກອນເຫຼົ່ານີ້ຊ່ວຍຄວາມຊ່ວຍໃຫ້ຂະແໜງການດັ່ງກ່າວສາມາດຢູ່ລອດຜ່ານໄພພິບັດນີ້ໄປໄດ້.

ສະໜອງສິດສ່ວນການໃຫ້ສິນເຊື່ອຈຳນວນຫຼາຍແກ່ຜູ້ປະກອບການດ້ານການບໍລິການ: ເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ລັດຖະບານໄດ້ໃຫ້ອາງເງິນຄ່າປະກັນຈຳນວນໜຶ່ງຕື້ກີບໃຫ້ແກ່ກອງທຶນທີ່ຈະຊຸກຍູ້ໃຫ້ບັນດາທະນາຄານໃຫ້ເງິນກູ້ຢືມແກ່ SME ໃນອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ຕໍ່າ. ການທ່ອງທ່ຽວແມ່ນໜຶ່ງໃນສີ່ຂະແໜງການທີ່ນອນຢູ່ໃນເປົ້າໝາຍ. ອີງໃສ່ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຂະແໜງການບໍລິການກຳລັງໄດ້ຮັບ, ເງິນທຶນເຫຼົ່ານີ້ຄວນໄດ້ຮັບການນຳໃຊ້ໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້ໂດຍເນັ້ນໜັກໃສ່ຂະແໜງການບໍລິການເປັນຂະແໜງເປົ້າໝາຍຕົ້ນຕໍ.

ຮ່ວມມືຢ່າງໃກ້ຊິດກັບບັນດາທະນາຄານເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ທະນາຄານຈະໃຫ້ຄວາມຍືດຢຸນຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນສຳລັບເງິນປ່ອຍກູ້ທີ່ມີແກ່ບັນດາຜູ້ປະກອບການດ້ານການບໍລິການ: ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງທະນາຄານຂອງລາວມີຄວາມກ້າວໜ້າວິນິດໄສກັບຜົນກະທົບຂອງການແຜ່ລະບາດໃນຂະແໜງການເງິນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມຄວາມກ້າວໜ້າດັ່ງກ່າວ ສາມາດເຮັດໃຫ້ທະນາຄານເຄື່ອນໄຫວຢ່າງເຄັ່ງຄັດຕໍ່ກັບລູກໜີ້ທີ່ມີບັນຫາໃນການຊຳລະຄືນເງິນກູ້. ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຊື່ຕົງຂອງຂະແໜງການເງິນຂອງປະເທດແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ ຄວາມກ້າວໜ້ານີ້ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຮັດໃຫ້ດຸ່ນດ່ຽງຢ່າງລະມັດລະວັງ ໂດຍໃຊ້ບັນດານະໂຍບາຍຕ່າງໆທີ່ກະຕຸ້ນໃຫ້

ທະນາຄານເຮັດວຽກ ກັບລູກຄ້າໃນການແກ້ໄຂບັນຫາເງິນກູ້ແທນທີ່ຈະກົດຂວາງພວກເຂົາ. ທິດຊີ້ນຳທີ່ຜ່ານມາສຳລັບທະນາຄານ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນຈາກ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແມ່ນເປັນການເລີ່ມຕົ້ນທີ່ດີ. ທະນາຄານຄວນໄດ້ຮັບການຕິດຕາມ ກວດກາເພື່ອຮັບປະກັນວ່າພວກເຂົາປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈຕາມທິດຊີ້ນຳດັ່ງກ່າວ, ສ້າງຄວາມສົມດູນໃຫ້ກັບຄວາມ ຕ້ອງການດ້ານການເງິນ ກັບ ສະພາບການຂອງຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສະຫວັດດີພາບຂອງປະເທດ.

ຫຼຸດຄ່າໄຟຟ້າ ແລະ ນ້ຳປະປາ ລົງ 50% ສຳລັບໄລຍະເດືອນ ເມສາ-ມິຖຸນາ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ເລື່ອນການຊຳລະເງິນ ອອກໄປຈົດຮອດໂຕມາດທິສານຂອງປີ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ຖືເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບຜູ້ ປະຕິບັດການດ້ານການບໍລິການ. ການຜ່ອນຜັນຊົ່ວຄາວເຫຼົ່ານີ້ ລວມກັບ ອາກອນ ເປັນຕົ້ນ ຈະສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ບັນດາຜູ້ປະກອບ ການສາມາດຢູ່ລອດໄດ້.

ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຫຼຸດຄ່າທຳນຽມພາສີ ແລະ ອາກອນມາເພີ່ມສຳລັບອາຫານ, ເຄື່ອງດື່ມ ແລະ ແອລກໍຣ໌ ຊົ່ວຄາວ, ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຫັກຄ່າທຳນຽມການນຳເຂົ້າທີ່ໃກ້ຄຽງກັນສຳລັບບັນດາສານເຄມີທີ່ນຳໃຊ້ໃນການທຳຄວາມ ສະອາດ ແລະ ການຂ້າເຊື້ອ. ຂະແໜງການບໍລິການແມ່ນເພິ່ງພາອາຫານ, ເຄື່ອງດື່ມ ແລະ ແອລກໍຣ໌ ທີ່ນຳເຂົ້າເປັນຫຼັກ. ການຫັກ ຄ່າທຳນຽມໃນການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວຈະເປັນການປະໂຫຍດຕໍ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ສຳຄັນ. ການຫຼຸດຜ່ອນຄ່າທຳນຽມການນຳເຂົ້າສານເຄມີທຳ ຄວາມສະອາດຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ປະກອບການດ້ານການບໍລິການສາມາດຮັບປະກັນສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງແຂກ/ລູກຄ້າ ຂອງພວກເຂົາໄດ້.

ຊີ້ແຈງວ່າການລະບາດຂອງພະຍາດ Covid-19 ຖືວ່າເປັນ ເຫດສຸດວິໄສພາຍໃຕ້ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາ ສປປ ລາວ.

- ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາ ອະນຸຍາດໃຫ້ແຕ່ລະຝ່າຍໃນສັນຍາເລື່ອນການປະຕິບັດຕາມ ພັນທະສັນຍາໃນກໍລະນີຂອງ “ເຫດການສຸດວິໄສ.” ກົດໝາຍດັ່ງກ່າວໄດ້ໃຫ້ນິຍາມເຫດສຸດວິໄສວ່າເປັນ “ເຫດການທີ່ບໍ່ ສາມາດຄາດຄະເນ ແລະ ຄວບຄຸມໄດ້. . . ຊຶ່ງພາໃຫ້ລູກໜີ້ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນໄດ້.” ຄຳນິຍາມດັ່ງກ່າວໄດ້ຍົກ ຕົວຢ່າງເຫດການຕ່າງໆເຊັ່ນ --ນ້ຳຖ້ວມ, ຟ້າຜ່າ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ-- ເຊິ່ງສາມາດຖືວ່າເປັນເຫດສຸດວິໄສ.
- ການຊີ້ແຈງຈາກລັດຖະບານວ່າການລະບາດຂອງພະຍາດ Covid-19 ແມ່ນ “ເຫດການທີ່ບໍ່ສາມາດຄາດຄະເນ ແລະ ຄວບຄຸມໄດ້” ພາຍໃຕ້ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາແລະ ນອກສັນຍາ ສປປ ລາວ ອາດຈະຊ່ວຍຜູ້ປະກອບການ ດ້ານການບໍລິການໃນຄວາມພະຍາຍາມເຈລະຈາຜົນສືບເນື່ອງຂອງຄວາມຊັກຊ້າໃນການປະຕິບັດພັນທະສັນຍາໃນໄລຍະ ສອງສາມເດືອນຂ້າງໜ້າ.

ມາດຕະການທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ອຸດສາຫະກຳການບໍລິການພື້ນຟູຈາກການລະບາດຫຼັງຈາກທີ່ມັນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ

ພິຈາລະນາການເປີດປະເທດຄືນສຳລັບການເດີນທາງເຂົ້າປະເທດຈາກປະເທດທີ່ສາມາດຢືນຢັ້ງຈຳກັດພະຍາດໄດ້ສຳ ເລັດ, ຫາກສາທາລະນະສຸກ ສາມາດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງ. ເຖິງແມ່ນວ່າຂ່າວປະຈຸບັນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນມີທິດທາງທີ່ບໍ່ ດີ, ແຕ່ຫຼາຍ ປະເທດ/ເສດຖະກິດ ໃນພາກພື້ນ (ເກົາຫຼີໃຕ້, ຈີນແຜ່ນດິນໃຫຍ່, ແລະ ຮ່ອງກົງ) ແມ່ນມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນການຕໍ່ສູ້ກັບ ພະຍາດ COVID-19. ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດຄືນເຂົ້າເມືອງ ຄວນພິຈາລະນາໃຫ້ມີການກວດກາຢ່າງລະມັດລະວັງ ແຕ່ກໍ່ໃຫ້ມີມາດ ຕະການກວດສອບຢ່າງຕັ້ງໜ້າເທື່ອລະກ້າວເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຈຳກັດທາງຊາຍແດນຕໍ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຈາກປະເທດທີ່ກໍລະນີ COVID- 19 ຫຼຸດລົງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຄວນສົມທົບກັບມາດຕະການຕ່າງໆເພື່ອກວດກາຜູ້ຕິດເຊື້ອຈາກ ປະເທດ/ເສດຖະກິດ ເຫຼົ່ານີ້.

ຊຸກຍູ້ໃຫ້ນັກເດີນທາງກັບຄືນມາປະເທດລາວໂດຍການລວບລວມເອົາຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ເຂົ້າໃນການຕັ້ງໜ້າສິ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວໃນອະນາຄົດ. ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ COVID-19 ແມ່ນເກີນກວ່າທີ່ຄິນ ສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ຈົນຕະນາການໄວ້ໃນດ້ານຄວາມໄວ ແລະ ຜົນກະທົບ. ສຳລັບອະນາຄົດຂ້າງໜ້າ ນັກທ່ອງທ່ຽວຈະຍັງມີຄວາມ ລະມັດລະວັງ, ໂດຍຄຳນຶງເຖິງປັດໄຈສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພເຂົ້າໃນການຕັດສິນໃຈໃນການເດີນທາງຂອງພວກເຂົາ. ເພື່ອ

ຕອບໂຕ້ກັບປັດໄຈດັ່ງກ່າວ, ປະເທດລາວຄວນພິຈາລະນາການເຜີຍແຜ່ການທ່ອງທ່ຽວຢ່າງໄວວາ, ໂດຍເນັ້ນໜັກ ເຖິງມາດຕະການຕອບໂຕ້ທີ່ລັດຖະບານໄດ້ປະຕິບັດ, ຈຳນວນຜົນກະທົບທີ່ຂ້ອນຂ້າງໜ້ອຍ (ໃນປະຈຸບັນ) ຂອງເຊື້ອໄວຣັດ (ຖ້າທຽບໃສ່ປະເທດອື່ນໆໃນພາກພື້ນ), ແລະ ມາດຕະການສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ທີ່ຈະຖືກນຳໃຊ້.

ອຳນວຍສະດວກໃຫ້ການເດີນທາງເຂົ້າປະເທດໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວໃນອະນາຄົດ ດ້ວຍຂໍ້ກຳນົດກວດຄົນເຂົ້າເມືອງທີ່ງ່າຍຂຶ້ນ. ສປປ ລາວ ອະນຸຍາດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວຈາກອາຊຽນ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວຈາກປະເທດອື່ນໆເຂົ້າມາທ່ຽວໂດຍບໍ່ຕ້ອງຂໍວິຊາເຂົ້າປະເທດ. ນັກທ່ອງທ່ຽວຈາກ 29 ປະເທດຕ້ອງຢືນຂໍວິຊາຢູ່ສະຖານທູດ ຫຼື ສະຖານກົງສູນປະຈຳຕ່າງປະເທດ. ນັກທ່ອງທ່ຽວຈາກປະເທດທີ່ເຫຼືອຕ້ອງໄດ້ຂໍວິຊາກັບດ່ານ ຫຼື ວິຊາອີເລັກໂຕຣນິກ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບວິຊາເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕັ້ງແຕ່ 30-40 ໂດລາສະຫະລັດ. ຂໍ້ກຳນົດເຫຼົ່ານີ້ຄວນໄດ້ຮັບການທົບທວນຄືນ ເພື່ອຂະຫຍາຍບັນຊີລາຍຊື່ປະເທດທີ່ສາມາດເຂົ້າປະເທດໂດຍບໍ່ຕ້ອງຂໍວິຊາ, ແລະ ຍ້າຍບາງປະເທດຈາກບັນຊີລາຍຊື່ຂໍວິຊາຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ສາມາດຂໍວິຊາກັບດ່ານໄດ້.

ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການເດີນທາງຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວໂດຍການສົ່ງເສີມຫຼາຍສາຍການບິນໃຫ້ບິນໂດຍກົງສູ່ຫຼວງພະບາງ. ປັດຈຸບັນມີພຽງແຕ່ສາຍການບິນຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ບິນໂດຍກົງສູ່ຫຼວງພະບາງ. ໂດຍຮຽກຮ້ອງໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວບິນເຂົ້າສູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຫຼື ເມືອງອື່ນໆກ່ອນ ເຊິ່ງເພີ່ມເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນການເດີນທາງໄປທີ່ເມືອງວັດທະນະທຳຂອງຊາດ. ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ໄດ້ນຳພາເສັ້ນທາງໃນການກໍ່ສ້າງເຊື່ອມຕໍ່ຈຸດແຕ່ລະຈຸດຫາຫຼວງພະບາງ, ແຕ່ວ່າຕ້ອງມີການເຮັດວຽກຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ເຊັ່ນວ່າການເຊື່ອມຕໍ່ກັບໂດຍກົງກັບ ກົວລາ ລຳເປີ ແລະ ສ້າງເສັ້ນທາງເຊື່ອມຕໍ່ໂດຍກົງກັບ ຮ່ອງກົງ.

ຍົກລະດັບທັກສະຄວາມສາມາດຂອງແຮງງານໃນຂະແໜງການບໍລິການໃນຊ່ວງຊະລໍຕົວ. ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ການເຮັດວຽກກັບຄູ່ຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ ແລະ ຫຼາຍຝ່າຍ, ລັດຖະບານລາວໄດ້ຍົກລະດັບທັກສະຂອງແຮງງານໃນ ຂະແໜງການບໍລິການ ຫຼື ແຮງງານທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ຂະແໜງການບໍລິການຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ການຖືກຖອຍທີ່ເກີດຈາກການລະບາດຂອງເຊື້ອພະຍາດໄດ້ເປັນໂອກາດໃຫ້ພະນັກງານເຫຼົ່ານີ້ມີເວລາຫຼາຍຂຶ້ນໃນການພັດທະນາວິຊາຊີບ. ລັດຖະບານຄວນຈະຂະຫຍາຍໂຄງການເຝິກອົບຮົມຂອງຕົນ ແລະ ລວມທັງໃຫ້ເງິນເບ້ຍລ້ຽງເພື່ອຮັກສາແຮງງານເຫຼົ່ານີ້ສືບຕໍ່ຮັບການເຝິກອົບຮົມ.

ຄວາມສຳຄັນຂອງການແຊກແຊງເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຄວາມທ້າທາຍດ້ານງົບປະມານ

ໃນຊ່ວງຫຼາຍປີທີ່ຜ່ານມາ, ລັດຖະບານລາວໄດ້ມີການດັດປັບລາຍໄດ້ ແລະ ລາຍຈ່າຍເພື່ອໃຫ້ບັນລຸແນວທາງງົບປະມານທີ່ມີຄວາມຍືນຍົງກວ່າເກົ່າໃນໄລຍະຍາວ. ແນ່ນອນວ່າມາດຕະການຂ້າງເທິງນີ້ສະແດງເຖິງການເຄື່ອນໄຫວທີ່ຫ່າງໄກຈາກເປົ້າໝາຍສຳລັບງົບປະມານທີ່ສົມດຸນກວ່າເກົ່າ. ແຕ່ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນພາຍຫຼັງວິກິດການການເງິນໂລກ, ຄວາມພະຍາຍາມກະຕຸ້ນເຫຼົ່ານີ້ມັກຈະສຳເລັດດ້ວຍຕົນເອງ. ຖ້າປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ການກະຕຸ້ນດັ່ງກ່າວສາມາດສ້າງການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ເຊິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດມີພາສີອາກອນຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ໜ້ອຍສຳລັບການຊ່ວຍເຫຼືອຄົນງານທີ່ຖືກຍົກຍ້າຍ. ຖ້າປະຕິບັດຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດຫຍັງເລີຍ, ປະເທດລາວອາດຈະປະເຊີນກັບສະພາບເສດຖະກິດທີ່ຍິ່ງຊົບເຊົາ ແລະ ຂາດດຸນງົບປະມານໃນຫຼາຍປີຂ້າງໜ້າ.